

Resolucija o združitvi Zveze komunistične mladine in Ljudske mladine Jugoslavije

Skupni kongres Zveze komunistične mladine Jugoslavije in Ljudske mladine Jugoslavije je po poročilu Centralnega komiteja Zveze komunistične mladine Jugoslavije in Centralnega sveta Ljudske mladine Jugoslavije ter po diskusiji sprejel tole resolucijo:

1. Ljudska mladina Jugoslavije je z Zvezo komunistične mladine Jugoslavije na čelu in pod vodstvom Komunistične partije Jugoslavije dosegla med narodnoosvobodilno vojno in v borbi za obnovo in zgraditev države visoko stopnjo politične in organizacijske enotnosti. To je zasluga Zveze komunistične mladine Jugoslavije, ker je z uspehom vodila mladinske množice v borbi za ustvaritev enotnosti mladega pokolenja Jugoslavije in je s tem častno izpolnila nalogo, ki sta ji jo zaupala Komunistična partija in tovariš Tito. Izraz te enotnosti je organizacija Ljudske mladine Jugoslavije.

2. Ljudska mladina Jugoslavije je imela z Zvezo komunistične mladine Jugoslavije na čelu veliko vlogo pri mobilizaciji najširših mladinskih množic za izpolnjevanje nalog petletnega plana, za socialistično graditev države. V borbi za graditev socializma je Ljudska mladina vzgajala in vzgajala mladino v duhu nauk marksizma-leninizma.

Mladina Jugoslavije, organizirana v Ljudski mladini, je dosegla do danes visoko stopnjo ideološke-politične enotnosti. V procesu svojega razvoja si je pridobila Ljudska mladina organizacijska načela Zveze komunistične mladine Jugoslavije ter s tem dosegla visoko stopnjo organizacijske ureditve.

3. Ljudska mladina Jugoslavije je v procesu svojega razvoja postala po svojih bistvenih značilnostih isto kakor Zveza komunistične mladine. Kakor Zveza komunistične mladine Jugoslavije, tako se tudi Ljudska mladina bori za uresničenje programa Komunistične partije Jugoslavije. Zveza komunistične mladine Jugoslavije in Ljudska mladina vzgajata mladino v duhu zmagovalnih idej Marxa, Engelsa, Lenina in Stalina. Zveza komunistične mladine Jugoslavije in Ljudska mladina aktivno sodelujeta v borbi za zgraditev socializma v naši državi. Zveza komunistične mladine in Ljudska mladina sta postali v glavnih organizacijskih načelih v osnovi isti.

Zato bi nadaljnji obstoj dveh, v jedru istovrstnih mladinskih organizacij oviral pravičen razvoj enotnega mladinskega gibanja v Jugoslaviji.

4. Skupni kongres Zveze komunistične mladine Jugoslavije in Ljudske mladine pozdravlja sklep V. kongresa KPJ o združitvi Zveze komunistične mladine Jugoslavije in Ljudske mladine, ki ga je članstvo Zveze komunistične mladine Jugoslavije in Ljudske mladine na številnih skupnih konferencah in sestankih že sprejelo.

5. Na temelju vsega tega skupni kongres Zveze komunistične mladine Jugoslavije in Ljudske mladine, ki manifestira popolno enotnost mlade generacije Jugoslavije, soglasno odloča, da se združita Zveza komunistične mladine Jugoslavije in Ljudska mladina Jugoslavije v eno organizacijo — Ljudsko mladino Jugoslavije.

Ljudska mladina Jugoslavije bo korakala še nadalje trdno in nemajno pod vodstvom Komunistične partije Jugoslavije v borbi za zgraditev socializma.

Delavsko-nametiščenska potrošniška zadruga ob zaključku leta

14. dec. 1948 se je delovni kolektiv Denapoze v Ptuj zbral na kulturno-prosvetnem družabnem večeru na Bregu.

«K otvoritvi je tov. Rudolf, preds. zadruga, podal kratek pregled razvoja zadrugištvu, pred vsem nastanka zadruga v času po osvoboditvi, ki je v pogojih ljudske oblasti dal zadrugištvu vse možnosti razvoja.

Po svojem polit. referatu je tov. Jože Vrabl orisal naloge zadrugištvu v letu 1949. Lepo je prikazal človeka v izgradnji socializma, ki si po poti ljudskega zadrugištvu ustvarja pogoje za izboljšanje življenjskih razmer.

O delu zadruga je referiral tov. Ogorelec. Zdrave misli tega referata so nakazale potrebo po še večjem uveljavljanju socialističnega načela distribucije med kadrom ptujske Denapoze. Ne živimo več v času, ko se je razdeljevanje vršilo po privilegiju rojstva ali socialnega položaja, temveč v dobi ustvarjanja socializma, ko vsak delovni človek ve ne samo za svoje dolžnosti, ampak tudi za pravice, ki mu jih za njegovo delo priznava družba.

Sledila je razdelitev nagrad. Tov. Mihelič Martin in tov. Budja Pavel sta poleg nagrade prejela javno pohvalo za izredno požrtvovalno delo. Denarne nagrade je prejelo več delavcev in nametščencev, pa tudi učencev v gospodarstvu. Tov. Rudolf je po končanem nagrajevanju čestital vsem nagrajenim, one pa, ki nagrad niso prejeli, je pozval, da se v prihodnje potrudijo in v tek-

moralnem duhu prispevajo k uveljavljanju socialističnih distribucijskih načel v planskem gospodarstvu. Ta večer je dokazal, da se naše delavsko-nametiščensko zadrugištvu zaveda svojih novih nalog v ljudski oblasti, da je voljno za vzgojo svojega kadra in članstva stopnjevati izpolnjevanje teh nalog in končno, da čuti naše delavstvo potrebo po kulturnem življenju in oblikah družabnosti, ki naj stopnjujejo zavest skupnosti in tovarištva.

Ob koncu lahko ugotovimo, da je ta večer Denapoze dosegel poln uspeh in da upravni odbor ter sindikalna podružnica tudi v bodoče ne smeta zanemariti nobene prilike, ki utegne služiti boljшему dosegu ciljev našega novega delavsko-nametiščenskega zadrugištvu.

Frenk

Odkritje spominske plošče padlim članom gledališkega kolektiva

22. decembra popoldne se je prebivalstvo Ptuja zbralo pred mestnim gledališčem k spominski slavnosti odkritja spominske plošče padlim borcev v NOB, talcem in žrtvam okupatorja, ki so bili člani ptujskega gledališkega kolektiva in sicer tovariši Vilhelm Albert in njegova žena Nada, Peršon Franc, Koželj Kazimir, Bager Mirko, Bezjak Mirko (vsi člani Partije), Mathans Ludvik, član SKOJ-a, Drole Dušan, Stožer Herman in

Svečana akademija ob priliki „Dneva J. A.“

21. decembra zvečer so vojska in množične organizacije priredili v Titovem domu svečano akademijo v čast »Dnevu Jugoslovanske armade«. Po državni himni, ki jo je zapel gimnazijski pevski zbor, je kapetan tov. Švonja Miloš govoril o nastanku, porastu, razvoju, borbi in zmagi JA v času narodno-osvobodilne borbe ter krepitvi naših armadnih vrst v času izgradnje socializma. Član OK KPS tov. Mavser Ivan je govoril o velikih revolucionarnih pridobitvah NOB ter nas pred vsem spomnil na veliki praznik delovnega ljudstva vsega sveta — na dan obletnice rojstva velikega voditelja narodov SZ J. V. Stalina.

V nadaljnjem programu je tov. Jankovič recitiral Zogovičevu pesem, mešani pevski zbor Glasbene matice pa je zapel pesmi »Na barikade« in »Kemar«. Mladinci pri predvojaški vzgoji so v fizikalni točki prikazali napad na sovražnika s hladnim orožjem. Tov. Kmetec iz gledališkega kolektiva je recitiral Šupaničev »Osvoboditeljica«, nakar je vodnik tov. Pelajič improviziral borbo s sovražnikom prsa ob prsa, v zaključek pa je gimnazijski pevski zbor zapel pesmi »Ujedinjena domovina« in »Pesem o Titu«.

Požigalka državnega pitališča v Ločju pred sodiščem

11. dec. 1948 sta se pred mari-borskim okrožnim sodiščem zagovarjali Dominko Marija st. in Dominko Marija ml. obe stanujoči v Ločju.

Dominko Marija st. je 17. oktobra 1948 ob pol 7. uri zvečer povzročila v Ločju v Slev. gor. požar velikega obsega na drž. pitališču prašičev in na gospodarskih poslopih Franca Čeha, Ivana Potrča in Terezije Benke z namenom, da s svojim dejanjem oškoduje narodno-gospodarske koristi in drž. gospodarsko politiko. Ogenj je bil podtaknjen na posestvu drž. pitališča, katerega lastnik je Franc Čeh. S požrtvovalnim gašenjem so gasilci in vojska požar lokalizirali, vendar pa so ta tri posestva zgorela do tal in je tako nastala za vso narodno gospodarstvo ogromna škoda (nad 300.000 din). dočim je bilo 105 prašičev, last drž. pitališča, v zadnjem trenutku rešenih. Dominkova je že v letih 1947. in 1948. štirikrat grozila z grozljivim pismom, da bo Francu Čehu, ki ga je sovražila, zažgala posestvo, če bo v svojo viničarijo sprejel Bolfenka Potrča. Ta pisma je pisala drugo-oboženka Marija Dominko, ml. pod pritiskom svoje tače, prvoožbenke. Na koncu pisma je napisala: »Smrt partizanom, nam pa življe-



»Govoriti o Stannu, pomeni govoriti o partiji novega tipa — Bolševiški partiji, s pomočjo katere se lahko delavski razred in delovno ljudstvo bori in zmaga.« (Iz referata tov. D. Radosavljeviča na svečani seji Društva za kulturno sodelovanje Jugoslavija—ZSSR ob 69. rojstnem dnevu generalisima Stalina.)

nje», iz česar se vidi vsa moralna propalost obeh obtoženk in tudi njih škodljiv odnos do ljudske oblasti. Razen tega so zaslišane pričee izpovedale, da je starejša Dominkova hudo maščevalna, neodkrita in zahrbitna, poleg tega pa podvržena tatvini.

Obe obtoženki sta odkritosrčno in skesano priznali v obtožnici očitana jim kazniva dejanja. Tukaj gre za težji primer gospodarske sabotaže, v katerem se vidi posebno brezob-

zirnost obeh obtoženk do koristi ljudske skupnosti in države, saj pomenijo drž. pitališča nov velik napor naše ljudske oblasti pri izgradnji socializma, petletnega plana in za preskrbo delovnega ljudstva.

Sodišče je po razpravi izreklo pravično kazen ter obsodilo Dominko Marijo st. na 19 let odvzema prostosti s prisilnim delom in Dominko Marijo ml. na 14 mesecev odvzema prostosti. Dominko Marija st. je dalje obsojena na povračilo škode zasebnim oškodovancem in sicer OLO v Ptuj v znesku 44.297 din, Francu Potrču 105.080 din, Francu Čehu 86.218 din in Tereziji Benko 153.810 din.

Uredba o obveznem pitanju prašičev pri gospodarsko močnejših gospodarstvih

»Uradni list FLRJ« objavlja v št. 108 z dne 14. t. m. uredbo o obveznem pitanju prašičev v letu 1949 pri gospodarsko močnejših posestvih.

Ta ukrep je utemeljen s potrebo, da se zagotovi preskrba prebivalstva z maščobami in mesom leta 1949; zato bodo morali gospodarsko močnejši posestniki obvezno pitati prašiče, ki bodo namenjeni za odkup. Uredba predpisuje, da sta pitanje in oddaja debelih prašičev obvezna v prašičerejskih okoliših na posestvih, ki imajo nad 8 ha obdelovalne površine in na posestvih s površino od 5 do 8 ha, kjer so za to pogoji. V okoliših, ki niso prašičerejski, bodo odkupovali prašiče na posestvih

s površino nad 8 ha, če bodo za to pogoji.

Obvezno pitanje bo določal plan. Kmetijska posestva, ki bodo dolžna pitati in oddajati prašiče, bodo uporabljala svojo krmo, oddani prašiči se jim pa bodo šteli med obvezno oddajo živine.

Obveznost pitanja prašičev za posamezna posestva določa krajevni ljudski odbor na podlagi planskih obveznosti. Ko ugotovi, koliko je vsako posestvo dolžno pitati prašičev, mora izdati pismeni odlok o obveznosti, posestnik pa je dolžan v desetih dneh po prejemu odloka skleniti pogodbo o pitanju in oddaji prašičev. Posestva prejemajo za oddane prašiče kupnino v gotovini po določenih državnih (vezanih) cenah in bone za nakup industrijskega blaga po nižjih enotnih cenah.

Posestniki, ki niso dolžni pitati prašičev in tisti, ki jih želijo pitati večje število kakor so dolžni, morejo skleniti pogodbo o pitanju in oddaji s pooblaščenimi podjetji ali zadrugami. Prejeli bodo razen določene cene še posebno doklado v gotovini in bonih v višini 35% osnovne cene.

Oddani prašiči morajo vsebovati najmanj 40% maščobe skupne teže zaklane živali. Posestva, ki oddajo prašiče z večjim odstotkom maščobe

(Se nadaljuje na 2. strani)